

РЕШЕНИЕ

№ 197

гр. Шумен, 19.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ I, в публично заседание на седемнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: София Анд. Радославова

Членове: Светлин Ем. Стефанов
Ралица Ив. Хаджииванова

при участието на секретаря Татяна Св. Тодорова
като разгледа докладваното от Ралица Ив. Хаджииванова Въззивно гражданско дело № 20223600500312 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение №494/16.06.2022г. по гр.дело №243/2022г. Районен съд гр. Шумен е отхвърлил предявените от И.К. Н. срещу К. В. Н., обективно съединени иски по чл. 144 от СК и по чл. 149 от СК, във вр.чл. 144 от СК за осъждане на ответника да заплаща на ищцата месечна издръжка в размер на 350 лв., считано от 04.02.2022 г. до настъпване на законова причина за изменение или прекратяване на иска, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, както и да заплати издръжка за минало време за периода от 11.09.2021г. до 04.02.2022г., в размер на 350 лв. месечно, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, като неоснователни и недоказани. Присъдени са и следващите се разноски.

Недоволна от решението останала ищцата И.К. Н., която го обжалва изцяло. Сочи, че същото се явявало неправилно поради нарушение на материалния закон. Налице били всички предпоставки на разпоредбата на чл.144 от СК за основателност на исковите, включително невъзможността на ищцата да се издържа от доходите си и от използване на имуществото си, както и възможността на ответника да дава поне половината от необходимата издръжка, без особени затруднения. Ищцата била принудена да работи, защото била изпаднала в крайна нужда, доколкото и майка ѝ била в невъзможност да ѝ осигури необходимите средства за издръжка. Поради това и ищцата била принудена да продаде недвижим имот, закупен година по-рано. Установено било, че ответникът притежавал недвижим имот, като възбраната върху му била наложена от майката на ищцата за обезпечаване на вземания за

издръжка за двете деца/ишцата и сестра й Ж./, но същата не лишавала ответника от възможност да реализира доходи от имота. Срещу Н. било образувано наказателно производство за неплащане на издръжка за двете му деца, но производството било спряно, като последният бил обявен за национално издирване. Сочи, че ответникът се укривал в И. именно с цел да не заплаща издръжка и за да се спаси от наказателно преследване. В тежест на ответника било да докаже, че доходите и имуществото му не позволяват или поне създават особено затруднение за плащане на претендираната издръжка. Фактът, че последният се укрива и създавал затруднения за събиране на доказателства за доходите му, задължавало съда да приложи разпоредбата на чл.161 от ГПК като приеме, че ответникът може без особени затруднения да заплаща издръжка. Моли решението на първоинстанционния съд да бъде отменено и вместо него постанове друго, с което заявените от нея претенции бъдат изцяло уважени.

Въззиваемата страна, чрез назначения й особен представител адв.С.К. при ШАК., е депозирала отговор на въззивната жалба в срок, с който взема становище по неоснователността й.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

Шуменският окръжен съд, след като обсъди доводите, изложени в жалбата и възражението и прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства пред двете инстанции, приема за установено следното:

Не се спори между страните, а и видно от представеното удостоверение за раждане, ишцата И.К. Н. е дъщеря на ответника К. В. Н., като същата е родена на 11.09.2003г..

Съгласно отразеното в представеното по делото удостоверение №21-169/15.11.2021г., издадено от СУ“*-гр.Ш.“-гр.Ш. Н. за учебната 2021/2022г. е била ученичка в XIIб клас при училището.

Видно от удостоверение №199/15.11.2021г., майката на ишцата Ж.И.Д., за периода м.юни 2021г.-м.10.2021г. е реализирала средно месечно възнаграждение в размер на 650лв., съответно нетно такова в размер на 483.28лв..

По делото е представено и постановление за спиране на наказателно производство от 26.02.2021г. по досъдебно производство №1499/2018г. по описа на РУ-Шумен, водено за престъпление по чл.183, ал.1 от НК и чл.183, ал.1 от НК, тъй като лицето срещу което е водено досъдебното производство-ответникът К.Н. не е намерен на посочения от него адрес и няма данни за новото му местоположение. В постановлението е отразено също, че досъдебното производство е образувано поради това, че в периода м.август 2018г. до м.ноември 2018г. Н. съзнателно не е изпълнил задължението си за заплащане на издръжка в размер на повече от две вонски на негови низходящи- децата И.К. Н.-ишцата по настоящото дело и Ж. К. Н. с ЕГН*****.

По делото е приложена и справка от АВ № 602523/18.05.2022г., съгласно която ишцата И.Н. с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 22, том VII, вх.

рег. № 2247, от 25.04.2019г. придобила собствеността на недвижим имот, находящ се в местност „*“ в гр.Ш., обл. Ш., представляващ поземлен имот с площ от 894.000 кв. м., който впоследствие продала чрез договор за покупко-продажба от 03.08.2020г. Съгласно справка № 602523/18.05.2022г. от АВ, ответникът К.Н. е собственик на недвижим имот – апартамент, находящ се в гр. Ш., ул. “ № , вх. , ет. , ап., върху който има наложена възбрана по повод на образувано изпълнително дело №2017*9403513, с кредитор Ж.И.Д. – майка на ищцата.

От приложената по делото справка от НАП от 25.05.2022г. относно наличието/липсата на регистрирани договори е видно, че ответникът към настоящия момент няма регистриран трудов договор на територията на РБългария, като последният такъв е бил прекратен на 28.05.2018г.

Съгласно справка от НАП от 25.05.2022г. относно наличието/липсата на регистрирани договори, ищцата към момента на издаване на справката, работи като сервитър в * на основание трудов договор от 04.05.2022 г., а през периода 22.10.2021г. – 08.04.2022г. е работила като сервитър в **

Съгласно отразеното в справка за предоставяне на данни по реда на Наредба № 14/18.11.2009 г., ответникът е баща и на детето Ж. К. Н., р. на 05.05.2005г./непълнолетно/, спрямо което към настоящия момент има алиментно задължение по силата на съдебно решение № 476/21.07.2017 г., постановено по гр. дело № 1240/2017г. на ШРС.

Видно от удостоверения за декларирани данни, издадени от община Шумен, отдел „Местни данъци и ТЕО“, ищцата и ответникът нямат декларирано движимо и недвижимо имущество.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи:

За уважаване на иск с правно основание чл.144 от СК е необходимо наличието на следните кумулативно дадени предпоставки:детето да учи редовно в средно или висше учебно заведение, детето да не е навършило 20г. ако учи в средно учебно заведение и 25г.-ако учи във висше учебно заведение-редовна форма на обучение, детето няма възможност да се издържа от доходите си или от използване на имуществото си; даването на издръжка не съставлява особено затруднение за родителя.

В конкретния случай е налице първата от така визираните препоставки - видно от представеното удостоверение №21-169/15.11.2021г., издадено от СУ“*-гр.Ш.“-гр.Ш. Н. за учебната 2021/2022г. е била ученичка в XIIб клас при училището и няма навършени двадесет години.

Не се установи наличието на останалите две предпоставки. Не се установи ищцата да няма доходи или имущество от което да се издържа. Напротив от събраните по делото доказателства и в частност от / справка от НАП от 25.05.2022г./ се установи, че от 22.10.2021г. същата работи по трудови договори, поради което и реализира трудови доходи. Освен това, ищцата през 2019г. е закупила недвижим имот, който е продала през 2020г., което също сочи на извод за притежавани от нея достатъчно средства.

Не се установи и издръжката да не съставлява особени затруднения за родителя. Размерът на получаваните от ответника доходи е елемент от фактическия състав на иска за издръжка, поради което и съобразно нормата на чл.154 от ГПК, установяване на същия е в тежест на ищцовата страна. Само при наличие на установени доходи, може да се направи и правния извод, дали размерът на претендираната издръжка би съставлявал особено затруднение за даващия я родител. Това следва от безусловния характер на дължимата в полза на пълнолетни деца издръжка. В случая ищцата не ангажира каквито и да е доказателства досежно доходите на ответника/писмени или гласни/, съответно досежно твърденията си, че ответникът пребивавал в Кралство И. и полагал труд. Дори да се приеме, че доколкото ответникът е в трудоспособна възраст, би могъл да реализира възнаграждение в размер поне на минималната за страната/РБългария/ работна заплата, то безспорно в този случая изплащането на издръжка би представлявало особено затруднение за него, още повече че същият има алиментни задължения за заплащане на издръжка и към ненавършило пълнолетие дете, която за разлика от издръжката по чл.144 от СК се дължи безусловно.

Що се касае до притежавания от ответника апартамент в гр.Ш. то по делото не са представени доказателства досежно размера му, състоянието му, съответно възможността същият да бъде отдаван под наем и за каква сума.

Неоснователно се явява твърдението, че съдът следвало да приложи разпоредбата на чл.161 от ГПК и да приеме, че ответникът можел да заплаща издръжка без особени затруднения. Правилото визирано в сочената норма не е абсолютно, доколкото съдът може, но не е длъжен да го приложи, като взема предвид всички данни по делото. Освен това, за да се приложи разпоредбата на чл. 161 ГПК, страната трябва предварително и точно да е предупредена за последиците при създаване на пречки пред събиране на допуснатото от съда доказателство.. В случая ищцовата страна не е поискала събирането на конкретно доказателство от насрещната страна с посочване ясно на фактите, за чието установяване се допуска, поради което и от ответника не е изискано определено поведение за събиране на това доказателство, формулирано така, че при неизпълнение да могат да се приложат последиците на чл. 161 ГПК. Предвид това и не биха могли да се приложат последици от неизпълнение на определено процесуално поведение, каквото не е било указано на страната да предприеме.

Следва да се отбележи, че възможността за доставяне на издръжка по този член-чл.144 от СК, не съвпада с общото изискване на чл.142, ал.1 от СК. Тя означава не просто средства над собствената необходима издръжка, а по-широка материална възможност, при която доставянето на издръжка няма да се чувства особено осезателно от родителите и няма много да ги затрудни. Възможностите му следва да се съизмерят така, че давайки издръжка родителят да може да посреща и личните си нужди, според средния социален стандарт. Така в случая, съобразявайки доказателствата по делото, съдът намира, че не би могъл да се направи извод, че издръжка не само в претендирания размер, но и в по-нисък такъв, не би съставлявала особено затруднение за него.

Предвид изложеното съдът намира, че заявените претенции с правно основание чл.

144 от СК и по чл. 149 от СК, във вр.чл. 144 от СК за осъждане на ответника да заплаща на ищцата месечна издръжка в размер на 350 лв., считано от 04.02.2022 г. до настъпване на законова причина за изменение или прекратяване на иска/31.05.2022г./, както и да заплати издръжка за минало време за периода от 11.09.2021г. до 04.02.2022г., в размер на 350 лв. месечно, се явяват неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени.

Първоинстанционното решение се явява правилно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл.271 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №494/16.06.2022г. по гр.дело №243/2022г. на ШРС.

На основание чл.280, ал.3 от ГПК, решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____